

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอนั้น

จากการศึกษา ในบทที่ 3 และบทที่ 4 ทำให้ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติเบื้องต้นของการหารแบบยูนิแทรีและการหารแบบธรรมดา
คุณสมบัติเหมือนกันเกือบทั้งหมด จะมีแตกต่างกันเพียง 2 ข้อ คือ

ก. ถ้า $a, b, c \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $a \mid b$ และ $a \mid c$

และ $a \geq 2$ แล้ว จะมี $x, y \in \mathbb{Z}^+$ ที่ทำให้

$a \nmid (bx + cy)$ แต่สำหรับการหารธรรมดา

ถ้า $a, b, c, x, y \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $a \neq 0$ และ

$a \mid b, a \mid c$ แล้ว $a \mid (bx + cy)$

ข. ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}^+$ และ $a \mid b$ แล้วจะมี $m \in \mathbb{Z}^+$

โดยที่ $m > 1$ ที่ทำให้ $am \nmid bm$

แต่สำหรับการหารธรรมดา

ถ้า $a, b, m \in \mathbb{Z}$ โดยที่ $a \neq 0$ และ $m \neq 0$ และ

$a \mid b$ แล้ว $am \mid bm$

2. สำหรับจำนวนเต็มบวก n ใดๆ n จะมีจำนวนตัวหารแบบยูนิแทรี
น้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนตัวหารแบบธรรมดา และจำนวนของตัวหารทั้ง 2 แบบ จะมี
จำนวนเท่ากัน ก็ต่อเมื่อ

- ก. n เป็นจำนวนเฉพาะ
- ข. n เป็นผลคูณของจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน
3. จำนวนตัวหารแบบยูนิแทรีของจำนวนเต็มบวก n จะมี 2^k จำนวน เมื่อ k เป็นจำนวนของตัวหารที่เป็นจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกันทั้งหมดของ n
4. สำหรับจำนวนเต็มบวก n โดยที่ $n = p^r$ เมื่อ p เป็นจำนวนเฉพาะ และ r เป็นจำนวนเต็มบวก แล้ว n จะมีตัวหารแบบยูนิแทรีเพียง 2 ตัว คือ 1 และ n
5. จากการวิเคราะห์นิยามของตัวหารแบบยูนิแทรีทำให้ทราบว่า
- ก. จำนวนเต็มบวก n ใด ๆ จะมีตัวหารแบบยูนิแทรีอย่างน้อย 2 ตัว คือ 1 และ n
- ข. ทุกตัวหารแบบยูนิแทรีของจำนวนเต็มบวก n จะเป็นตัวหารของ n แต่ตัวหารของ n ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวหารแบบยูนิแทรีของ n ยกเว้น n จะมีเงื่อนไขเช่นเดียวกับข้อ 2
6. นิยามตัวหารแบบยูนิแทรีรวมมากจะคล้ายกับนิยามตัวหารรวมมาก ทำให้เกิดทฤษฎีที่คล้ายคลึงกับทฤษฎีในการหารธรรมดา คือ
- ก. ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว จะมี $d \in \mathbb{Z}^+$ ซึ่ง
1. $d/*a$ และ $d/*b$,
 2. ถ้า $c \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $c/*a$ และ $c/*b$ แล้ว $c \leq d$

ข. ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว $(a, b)^* = d$ ก็ต่อเมื่อ

1. $d \mid^* a$ และ $d \mid^* b$,

2. ถ้า $c \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $c \mid^* a$ และ $c \mid^* b$
แล้ว $c \mid^* d$

จากข้อ ก. และ ข. ถ้าเปลี่ยนข้อความจากตัวหารแบบยูนิแฟริเป็นตัวหารแบบธรรมดา ก็จะเป็นทฤษฎีในการหารแบบธรรมดา -

7. ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว $(a, b)^* \leq (a, b)$ และ $(a, b)^*$ จะมีค่าเท่ากับ (a, b) ก็ต่อเมื่อ

ก. a และ b ไม่มีตัวหารที่เป็นจำนวนเฉพาะร่วมกัน

หรือ ข. ถ้า $a = p_1^{a_1} p_2^{a_2} \dots p_k^{a_k}$ และ $b = p_1^{b_1} p_2^{b_2} \dots p_k^{b_k}$

โดยที่ $a_i, b_i, k \in \mathbb{W}$ โดยที่ $i = 1, 2, \dots, k$

และ $k > 0$ และ p_1, p_2, \dots, p_k

เป็นจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน และมี $m \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่

$1 \leq m \leq k$ ที่ทำให้ $a_m = b_m \geq 1$ และ

1. ถ้า $a_i > 0$ แล้ว $b_i = a_i$ หรือ $b_i = 0$

หรือ 2. ถ้า $b_i > 0$ แล้ว $a_i = b_i$ หรือ $a_i = 0$

8. นิยามจำนวนเฉพาะสัมพัทธ์แบบยูนิแทรีจะคล้ายกับนิยามของจำนวนเฉพาะสัมพัทธ์ นั่นคือ ถ้าเปลี่ยนคำว่า ตัวหารแบบยูนิแทรีในนิยามจำนวนเฉพาะสัมพัทธ์แบบยูนิแทรี เป็นตัวหารธรรมดา ก็จะกลายเป็นนิยามจำนวนเฉพาะสัมพัทธ์

9. ผลบวกของออยเลอร์ ฟาย-ฟังก์ชันของตัวหารแบบยูนิแทรีทั้งหมดของจำนวนเต็มบวก n จะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ n และจะมีค่าเท่ากับ n ก็ต่อเมื่อ

ก. n เป็นจำนวนเฉพาะ

ข. n เป็นผลคูณของจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน

10. ถ้า $n = p^r$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ และ $r \in \mathbb{Z}^+$ แล้วผลบวกของออยเลอร์ ฟาย-ฟังก์ชันของตัวหารแบบยูนิแทรีทั้งหมดของ n จะมีค่าเท่ากับ $1 + (n - \frac{n}{p})$

11. จากการที่เราทราบว่า ผลบวกของออยเลอร์ ฟาย-ฟังก์ชันของตัวหารทั้งหมดของจำนวนเต็มบวก n มีค่าเท่ากับ n และจากข้อ 9. จึงทำให้ได้ข้อสรุปว่า ผลบวกของออยเลอร์ ฟาย-ฟังก์ชันของตัวหารแบบยูนิแทรีทั้งหมดของจำนวนเต็มบวก มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ผลบวกของออยเลอร์ ฟาย-ฟังก์ชันของตัวหารทั้งหมดของ n

12. สำหรับจำนวนเต็มบวก n ใดๆ $\phi^*(n) \geq \phi(n)$ และ $\phi^*(n)$ จะเท่ากับ $\phi(n)$ ก็ต่อเมื่อ n เป็นจำนวนเฉพาะ

13. ถ้า $n = p^r$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ และ $r \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว $\phi^*(n) = n - 1$

14. ขยายทฤษฎีของออยเลอร์-แฟร์มาต์ ซึ่งจากทฤษฎีเคิมของออยเลอร์-แฟร์มาต์ กล่าววา

ถ้า $a, n \in \mathbb{Z}^+$ และ $(a, n) = 1$ แล้ว $a^{\phi(n)} \equiv 1 \pmod{n}$

จากทฤษฎี 4.5.1 และ 4.5.2 สามารถขยายได้ว่า

ก. ถ้า $a, n \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $a \not\equiv 1 \pmod n$ แล้ว จะมี $k \in \mathbb{Z}^+$

โดยที่ $k \geq 2$ ที่ทำให้ $a^k \equiv a \pmod n$

ข. ถ้า $a, n \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $0 \leq a \leq n$ และ n เป็น
ผลคูณของจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน แล้ว จะได้

$$a^{\phi(n)+1} \equiv a \pmod n$$

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในบทที่ 3 และ 4 ทำให้เกิดแนวความคิดที่ยัง เป็นปัญหา

2 ข้อ คือ

ปัญหาข้อที่ 1 ทาคาลอง $\phi^*(n)$ โดยที่ $n \in \mathbb{Z}^+$

$$\text{พิจารณา } \phi^*(n) \geq \phi(n)$$

$$\text{และ } \phi^*(n) \leq n - 1$$

$$\text{ดังนั้น } n - 1 \geq \phi^*(n) \geq \phi(n)$$

และจากผลสรุปข้อ 13 ถ้า $n = p^r$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ

และ $r \in \mathbb{Z}^+$ จะได้ $\phi^*(n) = n - 1$ แต่ในกรณี n เป็นจำนวนเต็มที่ไม่ได้อยู่
ในรูปนี้ยังไม่ได้พิสูจน์ไว้

ปัญหาข้อที่ 2 ถ้า $n, k, \varepsilon \in \mathbb{Z}^+$ $d_j \mid n$ โดยที่ $j = 1, 2, \dots, k$

แล้ว $\sum_{j=1}^k \phi^*(d_j) \geq n$

พิจารณาจากตัวอย่าง

1. ถ้า $n = 12$

d_j โดยที่ $d_j \mid n$ ได้แก่ 1, 3, 4, 12

$$\begin{aligned} \text{จะได้ } \sum_{j=1}^4 \phi^*(d_j) &= \phi^*(1) + \phi^*(3) + \phi^*(4) + \phi^*(12) \\ &= 14 > n \end{aligned}$$

2. ถ้า $n = 7$

d_j โดยที่ $d_j \mid n$ ได้แก่ 1, 7

$$\text{จะได้ } \sum_{j=1}^2 \phi^*(d_j) = \phi^*(1) + \phi^*(7) = 7 = n$$

3. ถ้า $n = 6$

d_j โดยที่ $d_j \mid n$ ได้แก่ 1, 2, 3, 6

$$\begin{aligned} \text{จะได้ } \sum_{j=1}^4 \phi^*(d_j) &= \phi^*(1) + \phi^*(2) + \phi^*(3) + \phi^*(6) \\ &= 7 > n \end{aligned}$$

4. ถ้า $n = 8$

d_j โดยที่ $d_j \mid n$ ได้แก่ 1, 8

$$\text{จะได้ } \sum_{j=1}^2 \phi^*(d_j) = \phi^*(1) + \phi^*(8) = 8 = n$$

จากผลสรุปในข้อ 4 จะได้ว่า ถ้า $n = p^r$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ และ $r \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว n จะมีตัวหารแบบยูนิแทรีเพียง 2 ตัว คือ 1 และ n และจากผลสรุปข้อ 13 จะได้ว่า $\phi^*(n) = n-1$ ดังนั้น จะได้

$$\sum_{n=1}^{\infty} \phi^*(n) = \phi^*(1) + \phi^*(n) = 1 + n-1 = n$$

นั่นคือ ถ้า $n = p^r$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ และ $r, k \in \mathbb{Z}^+$

และ $d_j \mid n$ ซึ่ง $j=1, 2, \dots, k$ แล้ว $\sum_{j=1}^k \phi^*(d_j) = n$

แต่สำหรับจำนวนเต็มบวกที่อยู่ในรูปอื่นยังไม่ได้พิสูจน์ไว้เช่นเดียวกับปัญหาในข้อที่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved